

Návrh koncepce rozvoje FAMU v letech 2024 - 2028

Doc. Mgr Tereza Brdečková,

kandidátka na děkanku

Úvod

Pár slov o kandidátce

FAMU jsem studovala v letech 1977 - 1982, a to střihovou skladbu. Asistovala jsem pak u Aloise Fišárka, v té době už jsem ale také psala o filmu, překládala filmovou literaturu a začala psát prózu. Živila jsem se tlumočením.

Když se pak mé generaci po listopadu 89 otevřely velké možnosti, dělila jsem vždy svůj čas mezi tvorbu a organizační práci. V roce 1992 jsem řídila program karlovarského festivalu, v letech 1996 - 2005 jsem vedla u Fera Feniče program Febiofestu. Tam jsem poznala vynikající mladé spolupracovníky, tehdejší studenty filmové teorie, mezi než patřil i dnešní proděkan pro zahraničí David Čeněk.

Díky mezinárodní federaci FIPRESCI jsem mohla pravidelně zasedat v kritických porotách světových festivalů. V České televizi jsem letech 1996 - 2012 natáčela se Zdeňkem Tycem m.j. paměťový pořad "Ještě jsem tady", což bylo celkem 140 dílů rozhovorů či spíše dokumentů.

Konečně jsem se dostala k hrané scénáristice a také k mezinárodním koprodukcím.

Pracuji dnes jako scenáristka a dramaturgyně, spoluřídím malé rodinné nakladatelství. Pět let jsem zasedala jako Radní fondu kinematografie a od roku 2016 učím jako vedoucí dílen na KSD.

Habilitovala jsem se na FAMU roku 2021 přednáškou s názvem Srdce příběhu, což je téma, které chci rozvíjet i nadále.

Svoje CV a filmografii přikládám, zde chci pouze sdělit, že jsem poznala svět českého a světového filmu během desítek let z mnoha stran. Před kamerou i za ní, z pozice scenáristky, organizátorky, kritičky i nakladatelky pracující s filmovým dědictvím. Je to stále stejná práce - sloužím našemu oboru. Naučila jsem se, že úspěšné či inspirativní výsledky vycházejí ze schopnosti se vzájemně dohodnout a že silová řešení u filmu nefungují, nebo jsou jen krátkodobá. Pokud se nedokážeme domluvit, nemá a neudělá nakonec nikdo nic.

FAMU za mých studií byla silně depresivní instituce. Naopak dnes je do té míry v souladu s mými názory, že bych ráda uplatnila své celoživotní zkušenosti na postu děkanky.

Zde navrhuji cíle FAMU pro nejbližší léta. Pokud jde o cesty, jak jich dosáhnout, úmyslně nestanovuji řešení. Nastolují témata a vznáším otázky. Odpovědi a konsenzus budeme hledat všichni společně. Revoluci v plánu zahrnutou nemám, a už vůbec ne revoluci personální. Naopak, přeji si pokračovat s lidmi, kteří nyní ve škole jsou, pokud si to budou přát.

Naše hlavní témata

1. Otevření do Evropy znamená více příležitostí

Stávající vedení má zásluhu na tom, že FAMU navázala praktické kontakty a rozvíjí společné programy s prestižními školami v Evropě: s francouzskou FEMIS, belgickou INSAS, dánskou Den Danske film Skole a italským Centro Sperimentale. Vedle toho máme dlouhodobé styky s polskou školou v Lodži, VŠMU a dalšími. Pro studenty se otvírají nové perspektivy pokud jde o Erasmus. Pracuje se na konkrétních možnostech, jak propojit naše studenty s mladými filmaři z jiných evropských zemí, jak jim umožnit, aby společně připravovali projekty.

Současná realita evropského filmu spočívá v mezinárodních koprodukcích. Je známo, že filmová partnerství uzavřená během studia často vydrží desítky let. Studentům, kteří začnou pracovat mezinárodně už na škole, se tak otevrou nové kariérní možnosti.

Mezinárodní spolupráce studentů všech oborů by se měla stát vlajkovou lodí FAMU. Proč?

Vychováváme profesionály světové úrovně, ale ti jsou limitováni malým trhem a omezeným jazykovým prostředím. Do jaké míry jsme my pedagogové zodpovědní za nadcházející dráhu studentů?

Měli bychom se snažit, aby absolventi odcházeli minimálně s nadějí, že se v praxi uplatní. To není při jejich počtu v českém prostředí reálné, ale z evropského pohledu už to vypadá jinak.

Poznat a pochopit evropské možnosti a možnost navázat pracovní kontakty, v tom vidím budoucnost.

V minulých letech sehrál velkou úlohou v otevření FAMU program Mentoring. Díky němu jsme mohli zažít masterclassy světových špiček, jezdit na stáže, plánovat zajímavé workshopy. Na Mentoringu má zásadní zásluhu proděkan David Čeněk, jehož návaznou práci vidím pro mondializaci FAMU jako téměř nenahraditelnou. Pokud budu zvolena děkankou, budu ráda když v ní bude pokračovat, bude- li chtít,

2. Spolupráce napříč obory, katedrami, fakultami.

FAMU byla kdysi koncipována podle vzoru sovětské VGIK. Máme oddělené katedry, obory, z nichž se pak v praxi skládaly štáby ve státním filmu.

Mnoho filmových škol ve světě dává dnes přednost jinému modelu, totiž společnému základu na začátku studia a pozdější specializaci. Jiné (berlínská DFFB) se po experimentu s rozvolněným studiem řízeným manažersky vrací k principu oddělených kateder. Ukazuje se, že studenti potřebují přímé lidské zázemí, že odbornosti se lépe dosahuje v menších stabilních kolektivech a že se v nich také lépe daří novým nápadům. Problém je, že náš systém trpí nedostatky ve vzájemném propojení, což se ale zlepšuje. Vzhledem ke krátké možnosti přípravy jsem neměla možnost zmapovat všechny nové spolupráce. Vím ale, že na FAMU existuje léty prověřený a funkční systém cvičení, založený na oborové profesní provázanosti. Odvíjí se od plánů kateder KR, KDT a KAT. Cvičení vznikají pod zastřešujícím dohledem KP. Na ně jsou navázány katedry technické, KK a KSS a KZT. Cvičení zohledňují profesionální praxi sestavování štábů, vytváření rozpočtů a natáčecích plánů. Jsou vedena logikou pedagogického procesu od jednoduchých oborových etud ke složitější, nákladnější a komplexní umělecké výpovědi ve vyšších ročnících. Kupříkladu režisér by měl mít k ruce o rok zkušenějšího kameramana.

Je ale nezbytné program společných cvičení průběžně aktualizovat, aby vedl k úspěšnému absolutoriu, k vytváření profesních vazeb a profesionální odpovědnosti.

Uvedu příklad. V průběhu tohoto roku se podařilo na KP a KSD vytvořit společně sdílenou databázi filmových látek realizovatelných v podmínkách školy. Databáze existuje pod správou KP a vybízí k tvůrčí spolupráci student KR, FI a dalších kateder. Vytváříme tak platformu pro otevřenou a nevynucenou spolupráci. Jsme na začátku a je na nás všech, jak se platforma bude plnit a vyvíjet. Ráda bych, aby do stávající spolupráce vstoupil i CAS a Katedra herního designu.

Plánování společných aktivit napříč katedrami, fakultami a zahraničními školami, at' už modulů, seminářů nebo projektů by mělo být jedním z cílů příštích let.

Na katedrách se odehrává každodenní a skutečný život školy. Katedry mají legitimní vedení a především z nich mají vycházet plány a návrhy na další spolupráci. Pouze tam lze při nabitém programu a pevně daném režimu akreditací naplánovat, jaká spolupráce je možná. Tyto plány pak sladíme na kolegiu děkana. To by mělo zohledňovat společné cíle, zatímco specifické požadavky kateder by se měly projednat na separátních schůzkách

Kolegium děkana vidím jako kulatý stůl, nikoliv jako poradní orgán. To ale znamená, že my všichni pedagogové musíme vysvětlovat, naslouchat a případně umět ustoupit společnému cíli.

Každý aktivní filmař ví, že dohoda je nakonec nutná.

3. Propojení mezi teoretickou a praktickou výukou.

FAMU je univerzitní škola a vychovává ambiciózní audiovizuální profesionály příslušných oborů. Naši absolventi se profilují jako vzdělaní umělci, nejsou jen „dělníci audiovize.“ Proto pěstujeme důkladné teoretické vzdělávání vedené špičkovými filmovými vědci a navazujeme na programy v oblasti vědy a výzkumu.

V ČR existují dvě další filmové školy a tři univerzitní katedry filmových věd. Jen FAMU pěstuje zároveň praxi i teorii. To studentům umožňuje volně procházet evropským vzdělávacím systémem a získávat granty v oblasti vědy a výzkumu.

Chybí nám ale spontánní **mezioborová komunikace a propojení mezi teoretickou a praktickou výukou.** Existuje jen izolovaně na katedře CAS. Jako vyučující občas zažívám, že k nám na KSD přicházejí absolventi filmové teorie. Jejich myšlení o filmu je zajímavé, ale zprvu zcela jiné než myšlení autorů a dělá jim to stejné potíže, jako naopak autorům teoretické práce. V čem to ale je? **Jaké nástroje používá teoretik? Jaké umělec? V čem se liší a proč? Tyto otázky jsou na pořadu dne. Hranice mezi metodologií a tvorbou není nepřekonatelná, je volně propustná a současné evropské granty to zohledňují.**

Uvítala bych nové moduly, umělecké výstupy a výzkumy, na nich se společně podílejí teoretici a praktici.

Jsem členkou oborové rady. V současné době vyžadují pravidla doktorského studia, aby konečným výstupem byla zároveň teoretická práce a umělecký akt. Více podpořit tuto aktivitu také v Mg. stupni by znamenalo otevřít studentům cestu ke grantům, ale hlavně k novému typu myšlení o filmu.

4. Studio FAMU

Plánovaný důraz na spolupráci mezi katedrami, fakultami a evropskými školami povede během dvou let k novým společným cvičením. To by vznášelo další nároky na studio FAMU, které má kapacitní problémy už dnes. V současnosti dokonce velké, ale naštěstí řešitelné (mnoho lidí za covidu netočilo, a teď se pustili se zpožděním do práce atd.). Zároveň je ale studio profesionálně velmi na výši. Jeho vedení se domnívá, že při lepší organizaci by do budoucna více cvičení zvládlo. Přispívá k tomu, že studio nyní získá techniku za asi 15 mil czk.

Bylo by to možné například formou návratu k projektové soutěži, která fungovala a přinášela výsledky, ale právě třeba volitelně na mezinárodním půdorysu.

Musíme vést debatu o tom, zda je možné aspoň částečně rozprostřít zátěž studia mimo hlavní natáčecí a postprodukční období. **Ukazuje se**, že dříve přehledný systém se hroutí hlavně od té doby, co do něj vstupují desítky cvičení anglofonních programů. Není to ničí chyba - zahraniční studenty potřebujeme a filmy se tu vždycky točit budou.

Potřebujeme tedy analýzu možností studia, revizi Bílé knihy a předběžný plán a rozpočet možných nových cvičení. A zároveň konsensuální redukci cvičení stávajících. Žádná katedra se svých cvičení vzdát nechce a většinou nemůže. Je ale možné se vrátit k modelu, kdy profesní cvičení prvních a druhých ročníků byla cílená, jednoduchá a nevyžadovala velký servis. Teprve od 3bc by se mělo jednat o realizačně náročnější filmová díla..

Nejprve musíme analyzovat provoz a možnosti studia a pak teprve v rámci možností navyšovat počet cvičení a krátkých filmů. Studio bylo také původně plánováno jen na cvičení českých studentů. Čelíme těžko zvládnutelné situaci. Zahraničních studentů a jejich filmů se vzdát nechceme a nemůžeme. A nevíme ani, kolik problémů vyřeší nákup nové techniky. Jde také o to, že se sice nakonec všechno zvládne, ale cenou je obrovská psychická zátěž a někdy oprávněný hněv studentů, kteří na filmech povinně pracují.

Hlavně přestat doufat, že to i bez nás nějak dopadne. To by znamenalo rezignovat na odpovědnost vůči škole i studentům a čelit organizačním a finančním potížím.

5. Lidé

A/ O studentech a pro studenty

Pokud budu vybrána za děkanku FAMU, požádám ihned studentské ambasadory, aby s kolegy vypracovali koncepci vedení školy z pozice studentů a aby vážili nejen své tužby a přání, ale i svou odpovědnost. Myslím, že ve stínové studentské koncepci bychom získali cenný pomocný materiál. Naše myšlení o FAMU se liší. Správa školy vypadá jinak z hlediska studentů, pedagogů a nepedagogických pracovníků a evaluace vyplněné naprostou menšinou nám o ocenění a potížích studentů řeknou jen málo.

Evaluace také sugerují představu, že škola je samoobsluha, kde student nahází do košíku, co se mu líbí, postěžuje si na výpadky v zásobování, zaplatí a zmizí. Jako členové akademické obce jsme si ale všichni rovni i v tom smyslu, že se podílíme na zodpovědnosti za podobu školy.

Je nesporné, že FAMU je tu pro studenty, ale někdy to tak nevypadá. Škola se právem chlubí jejich filmy, ale studenti mají jen kapacitně omezenou možnost s filmy cestovat po festivalech a potlesk za ně někdy sklízí pedagogové a manažeři. Považuji to za nespravedlivé. V přetíženém studiu ohrožujeme na zdraví studenty produkce i dalších kateder. Mnozí ten agresivní tlak neustojí a odcházejí pak ze školy s pocitem znechucení, který dále šíří. Je nutné to změnit.

Také máme nespravedlivý systém udělování prospěchových stipendií. Ta by neměla být udělována s ohledem na známku za umělecký výkon, protože špatná známka k lepšímu uměleckému výkonu nepodníká vůbec nikoho, a navíc jsou tyto známky většinou jen průměrem hodnocení členů komise. Musíme najít způsob, jak nárok na stipendia přehodnotit tak, aby se do nich počítaly jen známky za vědomostní předměty.

Hodně se v posledních letech mluvilo o etických otázkách. Vyžádala jsem si předloni zápis akce Nemusíš to vydržet a tuto četbu každému doporučuji. Ne každá stížnost se mi zdá opodstatněná. Ale je tam mnoho situací, které jsou ostudné, a nevím, zda z nich někdo vyvodil důsledky. Nestává se to často (doufám), ale dochází k situacím, v nichž se studenti cítí právem poníženi. Různé formy vytahování, ukazování svalů, pomstychtivosti, zlehčování tvorby dívek a témat queer autorů anebo dokonce osobní obtěžování je mnohdy neuvědomělé, ale není omluvitelné. To ale nespraví žádné všeobecné školení, neboť to slušného pedagoga právem urazí a méně slušného nezmění. Institut ombudsmanky či ombudsmana je proto zcela na místě. Byla bych ale ráda, kdyby nebyl přímo spojen s vedením samotné FAMU, ale fungoval by společně pro všechny fakulty AMU. Pak by studenti měli možnost vystoupit se svou stížností z prostředí fakulty do nezávislejšího prostředí.

B/ Pedagogové

Ostudně nízké platy pedagogů jsou dlouhodobou bolestí FAMU. Jsou také příčinou, proč nemůžeme do úvazků přijímat mladé kolegyně a kolegy, kteří ještě nemají jiné příjmy. Vedení školy se zvýšením platů bude vždy zabývat, ale pochybuji, že se dostaneme výše než k jednotkám procent.

Ráda bych proto nechala prozkoumat, zda nemůžeme investovat více peněz do modulové výuky, tedy vlastně do honorářů. Mohli bychom tak úspěšné absolventy přitáhnout k užší spolupráci se školou. Představuji si několikadenní dobře zaplacené moduly a workshopy, na které budeme hledat peníze v grantových a jiných programech. Bude na katedrách, aby přišly do konce semestru s návrhem těchto modulů. Sama jsem díky vstřícnosti Davida Čeňka a Mentoringu iniciovala moduly „základy režie“ vedené Olmem Omerzu a Beatou Parkanovou; podobné potřeby mají jistě i jiné katedry a jistě je finančně možné je organizovat třeba i pro několik kateder zároveň, čímž se sníží finanční zátěž. Je ovšem třeba zajistit, aby nešlo o čárové akce, ale o systémová řešení.

Výuka na FAMU obsahuje paradox: Na jednu stranu vychováváme umělce a pomáháme jim rozvíjet imaginaci, citlivost, filmové vidění, inspiraci, nadšení. Na druhé straně víme, že studenty připravujeme na vstup do extrémně tvrdého pracovního prostředí, které nedá nic zadarmo, je nespravedlivé a ničí přesně ty vlastnosti, které umělec k tvorbě potřebuje. Ze zkušenosti víme, že srážky s realitou jsou tvrdé a smutné. Ačkoliv je pro nás pedagogy svůdné dávat najevo převahu, je dobré si uvědomit, že máme před sebou příští kolegy. Studenti by zase měli vědět, že v době prudkých změn generačních vztahů to ani my nemáme jednoduché, že porozumět jejich záměrům je pro nás někdy obtížné, i když jsme na jejich straně. Je to o důvod víc, proč aspoň do modulové výuky přizvat co nejvíce úspěšných absolventů, aby se snížila generační bariéra.

C/ Nepedagogičtí pracovníci

Tento návrh je zatím z říše snů, ale bez jeho přípravy se FAMU neobejde. **Školní systémy, jako je KOS, jsou pro některé nás neproniknutelné. Špatně placení sekretáři/sekretářky či asistenti/asistentky mají problém celou agendu zvládat a nevím, zda jsou na ně vyčleněny přiměřené prostředky.**

Nedávný audit KPMG navrhuje mimo jiné, aby v čele kateder stáli manažeři, protože by řízení bylo efektivnější. To nechceme, ale zároveň je faktem, že jen málo kateder má vysoce kvalifikované

administrativní síly. Jeden z malých důsledků pro příklad: školy jsou přidělovány peníze mimo jiné podle rejstříku uměleckých výkonů RUV. Není to málo peněz, podle mých informací to může být až 9 mil. ročně. Tento rejstřík je podle mne jednak neinformovaně nastaven, protože zohledňuje pouze konečné výstupy (premiéra filmu), ale hlavně se vyplňuje do formulářů, kterým nelze bez školení porozumět a které jsou časově náročné. FAMU odevzdává výkony RUV nejméně ze všech fakult, protože nám pedagogům ke špatně placené práci přidává nesmyslnou zátěž, kterou odmítáme přijmout.

Debatu o odborné manažerské podpoře na katedrách je třeba otevřít co nejdříve.

6. Anglické programy

Máme programy akreditované a komerční. Nechci zabíhat do podrobností, ale jde o to, že část akreditovaných, a tedy nevýnosných programů běží pod katedrami KK, KSS a KF, zatímco hlavní obory, MG režie a scenáristika zůstávají pod FI.

Po několikaletém výpadku financí způsobeném především Covidem nechala paní děkanka vypracovat audit pouze akreditovaných programů (procesní analýza je k nahlédnutí u garantů předmětů). FI v minulosti vydělávala a z přebytku se financovala cvičení na českých katedrách, což podle mých informací nejen už neplatí, ale dnes na FI naopak peníze chybí. Na základě konzultací s kolegy se domnívám, že stojíme před zásadní otázkou:

Mají mít všechny katedry své anglické programy v poměru víceméně 1:1 jako české? S tím, že společné anglické předměty by zůstaly pod FI, stejně jako komerční programy? A s tím že management a podpora pro všechny anglofonní studenty by zůstal pod FI?

V každém případě: současná situace je nesystémová, podle analýzy odčerpává finanční prostředky a měla by se změnit. Všichni souhlasíme s tím, že je třeba české a anglofonní studenty promíchat a propojit a zároveň zefektivnit celý systém. Neshodujeme se v názoru, jak toho dosáhnout. Je třeba otevřít a do konce roku ukončit debatu o tom, co bude nejlepší. V sázce jsou finance, ale také pověst FAMU v zahraničí a budoucí příjmy. Je v zájmu nás všech, aby se studentů hlásilo co nejvíce a aby neodcházeli rozčarování.

7. Větší propojení s Fondem kinematografie

Měli bychom věnoval větší pozornost přechodu našich absolventů do praxe. V době, kdy se Fond kinematografie transformuje, bychom mohli zajistit lepší podmínky pro debutanty a pomoci končícím studentům, aby se lépe orientovali v systému žádostí. **Kdysi jsme měli na Fondu dobrý nápad vytvořit samostatnou výzvu pro debutanty. Pochopili jsme, že začátečníci by se nikdy**

nedostali na potřebný počet bodů a potřebují vlastní výzvu. Na zdokonalení výzev na projekty pro debutanty bychom se měli nyní v debatách s vedením Fondu soustředit.

Toto lze naplánovat ještě v tomto LS.

8. Finance

a) Podle mých informací má FAMU aktuálně ve fondu rezervu cca 500 tis. Kč, pro srovnání – DAMU přes 6 milionů, HAMU přes 5 milionů – nicméně FAMU neskončila v minusu. To jsou celkem dobré zprávy.

FAMU ze svého rozpočtu ve dvou předcházejících letech dofinancovala z rezervních fondů FI částkou cca 3 miliony korun na nerealizovanou výrobu (obdobná věc jako u Studia FAMU).

Mělo by to být nyní už srovnáno a FI by mělo vyjít s rozpočtem bez ztráty.

b) Nadcházející děkana/děkanku čeká nepopulární úkol: V roce 2026 doběhne smlouva nájemci kavárny Slávie, a zároveň je třeba v nejbližších letech naplánovat opravu vzduchotechniky, která prochází i do samotné FAMU. Nájem ze Slávie činní podle mých informací 500 000 měsíčně. Jeho výpadek po dobu oprav je třeba nahlásit rektorátu s velkým předstihem. Je třeba vypsát výběrové řízení na nájemce, který bude na opravě spolupracovat (což je úkolem rektorátu, ale v dohodě s FAMU). Anebo najít ve spolupráci s odborníky jiné řešení. Tato agenda je urgentní.

c) Současné vedení pracuje na agendě operačního programu JAK z fondů Evropské unie.

Vzhledem ke krátké době do odevzdání koncepce nebylo v mých možnostech se s touto agendou seznámit. Nicméně probrat ji bude tak jedním z úkolů příštího děkana/děkanky.

9. Na závěr

V uvedených bodech jsem vysvětlila, co se mi jeví v nadcházejícím období důležité. **Věřím, že uvedené dlouhodobé cíle (otevření Evropě a světu, hlubší spolupráce napříč katedrami, stabilizace studia a přesnější nastavení anglických programů) sdílím s většinou z vás. Jsou reálné. O krátkodobé strategii, jak jich dosáhnout, se pojd'me bavit. V demokracii nemůže každý získat, co chce, ale je možné dojít na přijatelný kompromis.**

Nevěřím v zásadní personální změny, naopak. Považujme se všichni navzájem za legitimní a kompetentní. Máme-li s udržet prestiž a mít výsledky, nic jiného nám ani nezbyvá. Žijeme v neklidné době. Buďme si vzájemně oporou.

Tereza Brdečková, cv, filmografie, biblio

1972 - 1976, gymnázium Jana Nerudy

1976 - 1977 - povinná praxe ve střižně, studio Bratři v triku a ČsT

1977 - 1982 studium na filmové fakultě v Praze FAMU, obor stříhová skladba

1982 - 1983 - asistentka stříhu u Aloise Fišárka

1983 - 1987 - výuka na FAMU speciale, ve francouzštině: lektorka audiovizuální skladby

1984 - 1988 tlumočnice PIS, francouzština, srbochorvatština

1990 – 91 – dramaturgyně Filmového studia Barrandov, skupina Antonína Máši

1992 – Programová ředitelka Karlovy Vary International Film Festival

1994 - vedení programu mezinárodního kongresu PEN v Praze

1995 – 6 - Redaktorka kulturní rubriky týdeníku Respekt /interně

1996 – 7 - Kulturní rubrika Lidové noviny

1997- dramaturgyně ČT /interně

1995 – 2005 – umělecké vedení a programace festivalu Febiofest

Od 2010 – CERGE, UPCES, Film as a mirror of communism and transition, lektorka kurzu

2010 – 2012 –pozice „Art movies coordinator“ ve společnosti CME

2012 – 2016– Radní Fondu kinematografie

2014 - založení nakladatelství Limonádový Joe sro.

2016 - vyučující . as na FAMU, KSD - vedení bakalářských ročníkových seminářů a magisterských dílen

2021 Habilitace na FAMU

filmografie a bibliografie**scénáře**

1996 - 2012 Ještě jsem tady, rozhovory s českými seniory „o životě, dějinách a stáří“

(140 dokumentárních pořadů jako scénaristka a moderátorka, režie Zdeněk Tyc).

Jeden z prvních pořadů reflektujících minulost Česka skrze individuální lidské osudy. Cena Syndikátu novinářů

1996 – scénář Zrcadla pro Valdštejna, (s Otakarem Votočkem) *cena v soutěži Hartley- Merill Prize, nerealizováno*

2002 – Toyen, filmový scénář pro Jana Němce (premiéra 2005) *požehnaná spolupráce s velikánem, přinesla scénář, který neměl s natočeným filmem mnoho společného ale stál pak sám o sobě.*

- 2004 – Muž a stín, scénář, scénář, režie Dušan Klein, Česká televize, premiéra 2005
- 2005 - Třináctá komnata Evy Pilarové, scénář, moderace – režie Zdenek Tyc, scénář
- 2005 - Třináctá komnata Jaroslava Hutky – režie Zdenek Tyc - scénář
- 2011 - Zrcadlo 1600, scénář, nerealizováno
- 2012 - Donšajni, rež. Jiří Menzel, spolupráce na scénáři
- 2014 – Lucerna, film z cyklu Podivuhodná kina světa, Kolam a ČT, scénář a spolupráce na režii, režie Joel Farges - *hraný dokument o kinu rodiny Havlových, skrze které procházejí dějiny, sebral pozitivní ohlasy ve francouzském tisku a objel řadu filmových festivalů*
2017. Bohéma, šestidílný seriál o českých filmařích za protektorátu a v padesátých letech, režie Robert Sedláček - *vysokorozpočtový seriál české televize o filmařích a hercích, kteří museli čelit totalitním režimům anebo jim sloužit. Cílem nebylo pronášet teze, ale klást otázky.*
- 2017 - Anežka scénář, 1., cena Nadace Barrandov 2018, v developmentu, režie Dagmar Knoepfel *Anežka ukazuje českou patronku jako charismatickou a silnou osobnost, která chce žít svobodně vlastní život ve službě lidem i bohu a nevěří v ďábla.*
- 2017 - Universum Brdečka, scénář, režie Miroslav Janek
Život a dílo Jiřího Brdečky skrze vyprávění a jeho rozmanitou tvorbu
- 2018 - Ten okamžik -dokumentární TV série k výročí okupace roku 1968- *drastické osudy lidí, které okupace poznamenala na celá život.*
- 2019 - Jiří Trnka, nalezený přítel, scénář, francouzsko -česká koprodukce, režie Joel Farges
Kombinovaný dokument s hranými prvky měl přesně připravený scénář a odkrývá skrze umělcovu tvorbu jeho existenciálně tragédii. Záměrně jsme pracovali s fakty formou pohádkového vyprávění - Cena mladých diváků na festivalu v Bologni
- 2019 - Nigrin, scénář hraného filmu, v developmentu - *tajuplný žánrový film noir se odehrává kolem Prahy v srpnu roku 1939 a je aspirován osudem malíře Zdeňka Rykra. Cena filmové Nadace 2022*
- 2020 - Une Guerre tres animée/ Válka obrazů ,česko - německo francouzský dokumentární film, scénář . Joel Farges
- 2021 - Československá pohádka, česko. Francouzský dokument o České nové vlně, režie Christian Paigneau, dramaturgie
- 2021 -Žofie, scénář, ve vývoji

knihy (beletrie)

1996 – Listy Markétě, kniha, nakl. ERM – soubor novel

- 2000 - Šahrazád a král, román, nakl ARGO
 2004 – Učitel Dějepisu, román, Argo
 2005 – Toyen, filmový román, kniha, Argo
 2006 – Slepé mapy, román, vyd Odeon
 2010 – Alhambra – román, Odeon
 2016 - Zrcadlo Serafina, román, vyd. Limonádový Joe sro.
 2022 - Zlatí kohouti /sbírka poezie / Limonádový Joe

Knihy filmová literatura a non fiction

- 1988 – Dívej se dolů, kniha, – kniha rozhovorů s dokumentaristou Janem Špátou
 1990 - Gérard Depardieu, Československý filmový ústav
 1991 – Pod tou starou Lucernou, kniha – editorka ineditních textů Jiřího Brdečky, studie TB, vyd. Primus
 2005 – Nebezpečí, jaké je tvé jméno, kniha – fejetony a texty 1993 –2005, Argo
 2005- Ještě jsem tady, NLN, literární podoba tv pořadu
 2007 – Ženy, které čtou, jsou nebezpečné, česká předmluva, esej , Odeon
 2013- Jiří Brdečka, monografie, Arbor Vitae
 2015 - Jiří Brdečka, Life, Animation, Magic, anglicky, vyd Limonádový Joe s.r.o
 2018 - Ten okamžik, můj osmašedesátý, kniha, vyd. ČT
 2018 - Tajemství hradu v Karpatech,
 2020 - Jiří Brdečka, Protektorátní vtípy/Limonádový Joe
 2020 - Vila Mystérií - Sny Jiřího Brdečky, kniha, editor a předmluva, vyd, Limonádový Joe.
 2022 - O Janě a Zdenkách kolem Jana Wericha, vyd Limonádový Joe.
 2023 - Většina jsem já - eseje 1996 - 2005 (Limonádový Joe)

Knihy překlady

- 1987 – Román o Francoisi Truffautovi, kniha, editorka a překlad, vyd Československý film. ústav
 1991 - Vyprávět příběh, Jean Claude Carriere, kniha, překlad a editorka, vyd. NFA
 2008 – V Novém světě – překlad a redakce výboru básní Zafera Senocaka, Fra
 2020 - Bernard O'Donoghue, Deštivec, výbor z poezie, překlad a předmluva, vyd. Limonádový Joe

Ceny:

1995 Stříbrná křepelka za nejlepší kulturní. publicistiku,,

1996 Hartley Merill Prize (Zrcadla pro Valdštejna,)

1999 Cena Syndikátu novinářů Žijeme spolu za pořad Ještě jsem tady,

2016 Cena FITES za audiovizuální počín vydání DVD animované filmy Jiřího Brdečky

2018 - 2. cena nadace Barrandov za scénář Anežka

2019 - Cena mladého publika na festivalu v Bologni za film Trnka, nalezený přítel

2022 - **1.** cena filmové nadace za scénář Nigrin, nejhorší je strach

Cizí jazyky

Francouzština (státní zkouška), angličtina, němčina, ruština (maturita), srbochorvatština, pasivně většinu dalších evropských jazyků

Členství v odborných porotách a výborech:

Nadace Miloše Havla, Radní fondu kinematografie 2012 – 2016, stálá porotkyně Ceny

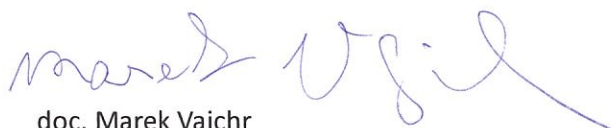
Knižního klubu v letech 2004 - 2023, členka porot FIPRESCI na festivalech v Cannes, Berlíně,

Locarnu, Stockholmu a dalších.

Návrh kandidátky pro volbu děkana/děkanky FAMU

V návaznosti na vyhlášení děkanských voleb z 1. 12. 2023 navrhuji coby člen akademické obce FAMU jako kandidátku doc. Terezu Brdečkovou. Pokládám ji za plně disponovanou a vhodnou kandidátku vzhledem k jejím pedagogickým a osobnostním kvalitám osvědčeným v dlouhodobé výuce na Katedře scenáristiky a dramaturgie, vynikajícím výsledkům v řadě uměleckých oborů, bohatým praktickým a organizačním zkušenostem v profesních institucích české kinematografie, schopnosti artikulovat a věcně naplňovat vize reagující na aktuální výzvy a jedinečnému rozhledu po současné kinematografii s četnými mezinárodními kontakty v akademické a umělecké sféře.

16. 1. 2024

doc. Marek Vajchr

vedoucí Katedry scenáristiky a dramaturgie

Souhlasím s kandidaturou na pozici děkanky FAMU a zveřejněním své koncepce.

Tereza Brdečková

17. 1. 2024

A handwritten signature in blue ink, reading "Tereza Brdečková". The signature is written in a cursive style with a prominent horizontal line above the first letter 'T'.